

TO SE TAKHLE POTKAL JEDEN S JEDNĀ•M...

NedĀ›le, 28 kvĀ›ten 2017

NELZE ODOLAT.... Jo, zaĀ›etla jsem se do jedné pĀ›mepychové kniĀ›eĀ›ky vtipĀ›. A protoĀ›e jsem Ā›lovĀ›k veskrze pĀ›m z nich vám sem pĀ›mepišu. A - budete-li i vy nĀ›co podobného znát, pĀ›mipište, dejte taky vĀ›dĀ›t, aĀ› se mám proĀ› smát :-))) - No ne, ono se mi to dokonce i rýmuje :-)))

Umírá Kohn. A nechce si nechat pĀ›mivolat rabína, ale chce, aby k nĀ›mu pĀ›mišel pĀ›medseda místního výboru KS pĀ›mijde a ptá se: "Co byste rád, pane Kohn?"

"VĀ›dĀ›j, pĀ›medseda, já chci vstoupit do tý jejich partaje."

"Co to slyším, pane Kohn? Nabízeli jsme Vám vstup, jakmile jste se vrátil z koncentráku, odmítl jste. KdyĀ› jsme povĀ›sili Slánského, tak jste proti nám hodnĀ› vystupoval. A teĀ› chcete k nám vstoupit? Co Vás k tomu vede?"

"VĀ›dĀ›j," odpovídá Kohn, "já si Ā›míkám, kdyĀ› uĀ› má nĀ›kdo umĀ›t, aĀ› je to komunista." "Poslechnou, Rabbenseiffner jsou tak smutnej?"

"Ale, syn se mi Ā›ení, a moc nemám radost z toho, koho si bere."

"VĀ›nĀ›? A jak se jmenuje nevĀ›sta?"

"No právnĀ›... Štefan."

"Maj pravdu, Rabbenseiffner, to není zrovna Ā›idovský jméno." "Kohn, nic ve zlým. Já jim to pĀ›meju, ale kdyĀ› uĀ› se milu manĀ›elkou, radši si zatáhnou závĀ›sy. VĀ›era jich sledovala prakticky celá ulice."

"Tak to vidĀ›j, RoubiĀ›ek. Takhle vznikají drby. Já vĀ›era vĀ›bec nebyl doma!" Nastal soudný den. BĀ›h pĀ›mehlíĀ›í zástupy Ā›míká:

"Vítejte v Nebi. Ā›eny poprosím, aĀ› jdou se svatým Petrem a muĀ›i tady vytvoĀ›tí dvĀ› Ā›mady. Do první Ā›mady se postará vládl svým Ā›enám na zemi a do druhé ti, kteĀ›mí byli pod pantoflem."

Nastane mumraj, ale nakonec jsou Ā›eny pryĀ› a muĀ›i jsou rozestavĀ›ní do dvou Ā›mad. Fronta tĀ›ch pod pantoflem je dlouhá 100 mil. Ve druhé frontĀ› stojí jen jeden muĀ›. BĀ›h se rozhnĀ›vá a Ā›míká:

"MĀ›li byste se stydĀ›t, stvoĀ›mil jste vás ke svému obrazu a vy jste se všichni nechali ovládat svými druĀ›kami. PohleĀ›te na jediného z mých synĀ›, který zde mĀ›Ā›e stát s hrdostí."

OtoĀ› se k muĀ›i a Ā›míká: "Ā›ekni jim, mĀ›j synu, jak jsi dosáhl toho, Ā›e ses mohl postavit jako jediný do této Ā›mady?"

MuĀ› odpoví: "Já nevím, Ā›ena mi Ā›ekla, aĀ› si sem stoupnu." Sára pĀ›mišla za RoubiĀ›kem.

"Ty, RoubiĀ›ek, co kdybych si nechala plastickou operaci zVĀ›tšit prsa?"

RoubiĀ›ka ten návrh oĀ›ividnĀ› zaujal: "To by nebylo špatné, Sára. A kolik stojí taková operace?"

"50 000".

"Aha, tak víš co Sára? Na Ā›ádnou operaci nepĀ›jdeš, ale kaĀ›dý den si budeš tĀ›t prsa toaletním papírem!"

"TĀ›t prsa toaletním papírem? A to myslíš Ā›e bude fungovat?"

"Zcela jistĀ› Sára! Jen se podívej, co ti to za ta léta udĀ›lalo s p*delí!" Do domu vedle poĀ›etné katolické rodiny se nastĀ›hoval Ā›id. KaĀ›dý pátek, v den tradiĀ›ního katolického pĀ›stu, kdyĀ› katolíci Ā›výkali svou neochucenou rybu, Ā›id griloval na zahradĀ› hovĀ›zí steaky. VĀ›nĀ› masa katolické sousedy drĀ›dila. Rozhodli se proto, Ā›e Ā›ida obrátí na katolickou víru. Po delším pĀ›mmlouvání ho vzali k farĀ›mí, aby ho pokĀ›til. FarĀ›m Ā›ida pokropil svĀ›cenou vodou slovy: "Narodil se jako Ā›id, byl vychovaný jako Ā›id a tímto je z nĀ›j katolík."

PĀ›mišel další pátek a katolíci nemohou vĀ›Ā›t svým oĀ›ím. Ā›id opĀ›t griluje. Po chvíli, co svého souseda pozorují, vidí, jak bere svĀ›cenou vodu a kropí steak: "Narodila se jako kráva, vyrostla jako kráva a tímto je z ní ryba." a jeden super na konec: Moshe byl celkem úspěšný ve své kariéĀ›me, ale jak stárnul, trpĀ›l stále strašlivĀ›jšími bolestmi hlavy. Nezbylo mu neĀ› vyhledat lékaĀ›skou pomoc. Chodil od jednoho specialisty ke druhému, aĀ› narazil na lékaĀ›me, který umĀ›l vyĀ›mešit jeho problém:

„Dobrou zprávou je, Ā›e umím vyléĀ›it vaše bolesti hlavy. Špatnou zprávou je to, Ā›e bude nutná kastrace. Je to velmi vzácné, ale vaše varlata tlaĀ›í na konec vaší páteĀ›me. Tlak zpĀ›sobuje ty strašné bolesti hlavy. Jediným zpĀ›sobem, jak zmírnit tlak, je odstranit varlata."

Moshe byl v šoku a depresi. PĀ›memyšlel, jestli stojí za to Ā›ít. Posléze se rozhodl, Ā›e nemá jinou moĀ›nost neĀ› jít pod nĀ›Ā›.

PĀ›mi odchodu z nemocnice ho poprvé nebolela hlava. Cítil se krásnĀ›. KdyĀ› kráĀ›el Golders Green High Street, uvĀ›domil si, Ā›e by mohl zaĀ›ít nový Ā›ivot. Jak procházel kolem obchodu s odĀ›vy, Ā›mekl si:

„To je to, co potĀ›ebuji - nový oblek“, a vstoupil do obchodu.

„ChtĀ›l bych nový oblek,“ Ā›mekl prodavaĀ›i.

ProdavaĀ› se na nĀ›j krátce podíval: „Koukám, velikost 44, prodlouĀ›ená délka.“

Moshe se zasmál: „To je pravda, jak to víte?“

„Je to moje práce.“

Moshe vyzkoušel oblek, padl mu dokonale. KdyĀ› Moshe obdivoval sám sebe v zrcadle, Ā›mekl prodavaĀ›:

„Co novou košili?“

Moshe se zamyslel a pak Ā›mekl: „KlidnĀ›.“

ProdavaĀ› ho prohlédl: „Koukám, rukáv 34 a krk 16½.“

Moshe pĀ›mekvapen: „PĀ›esnĀ› tak, jak to víte?“

„Je to moje práce.“

Moshe vyzkoušel košili a opĀ›t padla dokonale. KdyĀ› si Moshe upravoval límec v zrcadle, navrhl prodavaĀ›:

„A co nové boty?“

Moshe bez váhání: „JistĀ›.“

Prodavač se mu podíval na nohy a řekl: "Koukám, velikost 9½." Moshe ohromen: "Přesně tak, jak to víte?" "Je to moje práce." Moshe vyzkoušel boty a zase perfektně padly. Jak se Moshe procházel po obchodu a zeptal se prodavače: "A co nový klobouk?" "Už bez váhání Moshe řekl: "Zajisté." Prodavač se mu podíval na hlavu a řekl: "Koukám, 7 5/8." Moshe nevěřícně: "Přesně tak, jak to víte?" "Je to moje práce." Klobouk padl dokonale. Moshe se cítil skvěle. "Co takhle nějaké nové spodní prádlo?" Moshe se zamyslel a řekl: "Tak ano." Prodavač poodstoupil, podíval se Moshemu na pas a řekl: "Koukám, velikost 36." Moshe se zasmál: "Ne, tentokrát se mýlíte. Já nosím velikost 34 od té doby co mi bylo 18." Obchodník zavrtěl hlavou: "Nemůžete mít velikost 34. Tlačílo by vám to varlata na páteř a pekelně by vás bolela hlava."